

vedrørende det andet Lovforslag har det ærede Medlem uomtvistelig Ret i, at det, der er allermost brændende for mange af Lodserne, er Spørgsmaalet om Ordningen af Pensionsforholdene. Dette Spørgsmaal var egentlig ikke inddraget under Revisionsbestemmelserne, da Loven i 1912 blev givet, men man har fra Ministeriets Side ment, at det var rigtigt at løse Spørgsmaalet i Forbindelse dermed, og har sat Forarbejder i Gang. Nogen egentlig Skuffelse i Henhold til Bestemmelserne i Lovforslaget fra 1912 kan der altsaa ikke være hos Lodserne, men de har jo al mulig Grund til at være utaalmodige paa dette Punkt, det erkender jeg gerne. Den Sammenblanding af privat og offentlig Institution, som Lodsvæsenet i saa mange Henseender er, bevirker, at Pensionsreglerne i Øjeblikket er af en højst ejendommelig Karakter, og at der er al mulig Grund til at søge at faa tilvejebragt mere tilfredsstillende Forhold, og fra Ministeriets Side vil man ogsaa fremme Arbejdet derpaa det mest mulige.

Det ærede Medlem (Sonne), der sidst havde Ordet, fremhævede ligesom den foregaaende Taler (Tvede), at der muligvis var enkelte af Punkterne, som ikke kunde løses ved et Lovforslag, der skulde fremsættes allerede inden 1. Januar 1916. Dette er muligt, men saafremt det skulde vise sig, at det er Tilfældet, vil man, som ogsaa det ærede Medlems Tanke var, meget vel kunne skille de forskellige Spørgsmaal fra hinanden og i et Lovforslag, der fremsættes inden 1. Januar 1916, søge at løse de Spørgsmaal, som til den Tid kan løses, medens man saa lader ligge det, som Forholdet paa det Tidspunkt gør det umuligt at løse.

Idet jeg i øvrigt takker for Tilslutningen til de to Lovforslag, skal jeg anbefale dem til Fremme.

Tvede: Foranlediget af den højtærede Ministers Udtalelse om, at man vil kunne revidere nogle af Bestemmelserne, ikke dem alle, vil jeg bede taget under Overvejelse, om det saa ikke var mere formaalstjenligt at vente og tage Lovforslaget senere i dets Helhed under Revision end at gøre det stykkevis, for saa vil der maaske være noget, der bliver hængende og aldrig bliver revideret.

Kragh: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for den Velvillie, han lod komme til Orde i Anledning af mit Ønske om en Imødekomme fra Autoriteternes

Side, saafremt man i Stubbekøbing, hvor man nu altsaa mister den stedlige Lods, senere skulde finde sig foranlediget til at andrage om en Ændring af de Forhold, der ved dette Lovforslags Vedtagelse vil blive de fremtidige, og jeg vil ogsaa gerne takke, fordi Ministeren stillede i Udsigt, at man kunde tage Lodsloven op til en Revision, som ikke omfattede samtlige Punkter, men kun dem, hvis Forarbejder man kunde afslutte inden 1. Januar 1916.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen blandt de interesserede Lodserier af de Penge, der betaales for Farvands- og Langlodsning, er det jo ganske sikkert, at Erfaringerne siden 1. Juli 1912 ikke kan være store. Men man maatte dog, hvis man vilde se lidt tilbage, nok kunne finde Vejledning for at ændre de Fordelingstal, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede) erklærede for gale, og som ganske sikkert ogsaa er gale. Der er ikke nogen Tvivl om, at de Lodser, der er interesserede i denne Side af Sagen, med stor Interesse imødeser en saadan Ændring, og jeg vil meget gerne lægge et godt Ord ind for, at man ved første Lejlighed, hvor man overhovedet kommer ind paa Ændringer af Lodsloven, ogsaa vil ændre Lønnings- og Pensionsforholdene, og det glæder mig, at Ministeren, saa vidt jeg forstod ham, stillede sig velvilligt dertil. Ganske vist staar der ikke i Loven af 1912 noget om, at den kommende Revision skal omfatte disse Spørgsmaal, men de er, saaledes som jeg har haft Lejlighed til at fremdrage, af en saadan Karakter — jeg kunde fristes til at sige saa indlysende uretfærdige —, at en Ændring maa komme og komme snart. Det er mig ogsaa bekendt, at der indenfor mange af Lodserierne er en sikker Formodning om — og denne Formodning maa vel være underbygget ved Oplysninger fra kompetent Side —, at vi i Løbet af denne Rigsdags-samling kunde vente et Lovforslag i denne Retning fremsat. Det er derfor, jeg har sagt, at det vil være Lodserne en Skuffelse, at denne Sag nu kommer til at hvile i hvert Fald foreløbig til 1. Januar 1916.

Forsvarsministeren (P. Munch): Der er ganske sikkert blandt Lodserne en Forventning om, at Spørgsmaalet om Pensionsforholdene skal blive rejst, idet der har fundet forskellige forberedende Forhandlinger Sted, hvilket Lodserne er bekendt med, men jeg tror ikke, at de derfor med Rette kan nære en Forventning om, at et Lovforslag om Revision skulde